

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ: 1964

«Δανείζει Θεῷ ὁ
ἐλεῶν πτωχόν, κατὰ
δέ τό δόμα αὐτοῦ
ἀνταποδώσει αὐτῷ».
(Παρ. 19,17).

«Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε
τοῖς πένησιν· ἡ δικαιο-
σύνη αὐτοῦ μένει
εἰς τόν αἰῶνα»
(Β' Κορ. 9,9)

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ
ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΤΟΥ ΕΛΕΗΜΟΝΟΣ
Ἦχος πλ. δ'
Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου
ἐκτίσω τόν μισθόν σου,
Πάτερ ὅσιε, ταῖς προσευ-
χαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκατε-
ρήσας, τοὺς πτωχοὺς ἀγα-
πήσας καὶ τούτοις
ἐπαρκέσας· ἀλλὰ πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ἰωάννη
Ἐλεῆμον μακάριε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

Τοῦ φιланθρωπικοῦ Σωματείου «ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ»

Ἐθνικῆς Ἀμύνης 22, Τ.Κ. 546 21 Θεσσαλονίκη, τηλ. καί fax: 2310 233 548 - τηλ. 2310 277950

ΤΕΥΧΟΣ 11ο

ΕΤΟΣ 2011

Ἡ προσωπικότητα τῆς Παναγίας

Πολλές φορές στή διάρκεια τοῦ χρόνου ἐορτάζουμε τήν Παναγία. Τήν 15η Αὐγούστου ἐορτάζουμε τήν πανσεβάσμιο Κοίμησή Της.

Πόσες ὅμως φορές σταθήκαμε ἐμπρός στήν Ἁγία μορφή Της, γιά νά παραδειγματισθοῦμε καί νά μελετήσουμε πῶς Αὐτό τό “Θεοπόδητο θυγάτριο”, κατὰ τόν Ἅγιο Ἰωάννη τόν Δαμασκηνό, ἔγινε βασίλισσα τῶν οὐρανῶν, προστάτης τῶν ἀγνῶν ψυχῶν, βλαστάρι τῆς γῆς, τό ἐργαστήρι τῆς σωτηρίας μας, τό ἱερότερο ἀριστούργημα τοῦ Παναγίου Πνεύματος καί νά ὑμνεῖται καί νά δοξάζεται στούς αἰῶνες ὡς τιμιωτέρα τῶν Χερουβείμ. Περνοῦν οἱ ἐορτές Της χωρίς νά

προβληματισθοῦμε ἀπό τήν προσωπικότητά Της, τό ἅγιο παράδειγμά Της, ἄν καί ἡ Παναγία μας εἶναι ἡ Θεοτόκος, ἡ μητέρα τοῦ Κυρίου μας!

Ἀναντιρρήτως ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος πρέπει νά προβληθεῖ σέ ὅλους μας ὡς πρότυπο ἀρετῆς, διότι ἀπό τήν παιδική ἡλικία ἀφωσιώθηκε στόν Θεό καί ἕνα ἦταν τό κύριο μέλημά Της, πῶς θά κοσμίση τόν ἑαυτό Της μέ ὅλες τίς ἀρετές, ὥστε νά ἀρέσει στό Θεό. Πρός τόν σκοπό αὐτό μελετοῦσε ἐπιμελῶς τήν Ἁγία Γραφή, ἔκανε τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί κατώρθωσε νά φθάσει σέ μεγάλο ὕψος ἀρετῆς, τόσο, ὥστε Αὐτός ὁ ὕψιστος Θεός νά τήν ἀναγνωρίσει καί νά τήν ὀνομάσει “χαρι-

τωμένη” καί “εὐλογημένη ἐν γυναίξί” καί ἀξία νά γίνει μητέρα τοῦ Μονογενοῦς Τοῦ Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ποιός δέν θαυμάζει τήν τιμή στήν ὁποία ὑψώθηκε; Καί ποιός δέν τήν μακαρίζει γιά τή δόξα, τήν ὁποία ἔχει ἐν οὐρανῷ καί ἐπὶ γῆς ἀνά τούς αἰῶνες, ὡς Θεομήτωρ; Εἶναι ἡ τιμιωτέρα τῶν Χερουβεὶμ καί ἐνδοξότερα ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ... ὑψηλότερα τῶν οὐρανῶν καί καθαρώτερα λαμπρόνων ἡλιακῶν”.

Ἡ παρουσία Της εἶναι ἓνα μεγάλο πνευματικό γεγονός πού δέν θά ξαναγίνει στούς αἰῶνες. Εἶναι ἡ προσωπικότης ἐκείνη, πού συνέδεσε τόν ἑαυτό Της μέ τό ἐξαιρετο γεγονός, τό μοναδικό τῶν αἰώνων, τῆς Θείας ἐνσάρκωσης. Προσέφερε τήν καθαρή καί ἀμίαντη σάρκα Της μέ τήν μοναδική ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί συνέδεσε τόν ἑαυτό Της μέ τόν Θεό καί τήν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου καί ἀπό τότε τήν μακαρίζουν “πᾶσαι αἱ γενεαί τῆς γῆς”. Πού θά πᾶς, πού θά σταθεῖς σέ πόλεις, χωριά, νησιά καί δέ θά βρεῖς μικρή ἢ μεγάλοπρεπη ἐκκλησία ἀφιερωμένη στήν ἁγία μορφή Της; Καί εὐλογο προβάλλει τό ἐρώτημα: Γνωρίσαμε ἐμεῖς στό βᾶθος ποιά εἶναι ἡ Θεοτόκος, ποιές οἱ ἀρετές Της, τί ρόλο διεδραμάτισε; Ὅσα καί ἂν ποῦμε εἶναι λίγα. Ἀδύνατο νά τήν ὑμνήσουμε ὅσο πρέπει. Δι’ αὐτό καί ὁ ὕμνογράφος τῆς Ἐκκλησίας μας ἐκθαμβος πρό τοῦ παραδόξου καί ἀνερμηνεύτου θαύματος τῆς ὑπερφυῶς Κοιμήσεως τῆς Θεομήτορος, ἐνθέως ἀναφωνεῖ:

“ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος! Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἐν μνημεῖῳ τίθεται”. Ἡ παρθένος πού ἔγινε πηγὴ καί μητέρα τῆς ζωῆς, γιατί ἐκυοφόρησε στήν πανάμωμο μήτρα Της τήν ὄντως ζωὴ τοῦ σαρκωθέντος Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, σήμερον “ἐν μνημεῖῳ τίθεται” καί ὁ Πανάγιος Τάφος Της γίνεται ἐπουράνιος κλῖμαξ ἢ μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν!

Δικαίως οἱ Ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ ὕμνησαν καί θά ὕμνουν μέ εὐγνωμοσύνη μέ πόθο καί φόβο τήν μητέρα τοῦ Θεοῦ, διότι ἡ ἀειπάρθενος Θεοτόκος ἀνεδείχθηκε ἐργαστήριο ὅλων τῶν ἀγαθῶν, δι’ αὐτό καί ἡ Παναγία εἶναι τό πῖο ὑπέροχο καί ἀκριβό δῶρο τοῦ Θεοῦ ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα δῶρά Του.

Ἡ περίοδος αὐτὴ τῆς νηστείας καί προσευχῆς τοῦ 15 Αυγούστου, εἶθε νά αὐξήσει μέσα μας τήν ἀγάπη, τήν ἐλπίδα, τήν ἐμπιστοσύνη καί ἀφοσίωση στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο τήν Μητέρα τοῦ Θεοῦ. Καί ἅς τήν παρακαλοῦμε μέσα στίς δυσκολίες, τίς θλίψεις καί τρικυμίες τῆς ζωῆς, νά πρεσβεύει γιά ὅλους μας, νά γνωρίσουμε, ἐν πνεύματι Ἁγίῳ τόν μόνον ἀληθινό Θεό, τόν Ὅποιον Ἐκείνη, γιά τήν ὑπερβάλλουσα καθαρότητα Της ἀξιώθηκε νά περιλάβει μέσα στά παρθενικά Της σπλάχνα. Ναί, “ὦ γλυκυτάτη καί πρᾶγμα καί ὄνομα Μαριάμ”! (Ἅγιος Νικόδημος). Ἀμήν.

Μαριάνθη Φραγκοπούλου

Ὁ Ἅγιος Φιλάρετος ὁ ἐλεήμων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται

(Νέος Συναξαριστής τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας
Τόμ. 4ος Ἐκδόσεις “Ἰνδικτος”, Ἀθήνα 2005, σέλ. 13-16)

Τὴν ἐποχὴ πού ἡ αὐτοκράτειρα Εἰρήνη βασίλευε κηδεμονεύοντας τόν ἀνήλικο ἀκόμη γιό τῆς Κωνσταντῖνο ΣΤ' (780), ζοῦσε στήν πόλη Ἀμνεια τῆς Παφλαγονίας ἓνας πλούσιος γαιοκτήμονας ὀνόματι Φιλάρετος. Ὁ Θεός τοῦ εἶχε δώσει ἄφθονα πλούτη καί ἀγαθά: χωράφια, ἀμπελῶνες, ποιμνία καί ἀγέλες, πληθὺς ἀνθρώπων ἐργαζόταν γι' αὐτόν. Ἦταν ἤδη σέ προχωρημένη ἡλικία καί ζοῦσε εὐτυχῆς ἔχοντας γύρω του τὴν πολυάριθμη οἰκογένειά του. Μόνη του μέριμνα ἦταν νά διάγει βίον θεάρεστο, χρησιμοποιώντας τὰ πλούτη του γιὰ νά ὑπηρετεῖ τόν πλησίον. Ἐραστής τῆς ἀρετῆς, ὅπως μαρτυρεῖ τό ἴδιο τό ὄνομα, ὁ Φιλάρετος ἀγαποῦσε τόσο τοὺς ἀδελφούς του, τοὺς πλησίον καί τοὺς μακρινούς, τοὺς γνωστούς καί τοὺς ἀγνώστους, ὥστε δέν ἄντεχε νά βλέπει συνάνθρωπό του νά ἀναγκεύεται. Μοίραζε τ' ἀγαθὰ του δίχως νά τὰ ὑπολογίζει σ' ὅλους ὅσοι εἶχαν ἀνάγκη καί παρουσιαζόνταν ἐνώπιόν του, καί ὅπως ὁ Ἀβραάμ προὔπαντοῦσε κάθε ξένο γιὰ νά ἔχει τὴν τιμὴ νά τοῦ προσφέρει τὴν φιλοξενία του. Ὁ Κύριος ἐξάλλου τοῦ ἔδειχνε τὴν εὐνοιά του παρέχοντάς του ἀφθονία ἀγαθῶν στό μέτρο πού ἐκεῖνος ἢ οἱ ὑπηρετές του τὰ μοίραζαν στοὺς φτωχοὺς.

Ὅμως ἀπὸ φθόνο τοῦ μισόκαλου καί κατὰ συγκατάβαση Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπέτρεψε νά δοκιμαστεῖ ὁ Φιλάρετος ὅπως δοκιμάστηκε ὁ δίκαιος Ἰώβ, ληστές κατέκλεψαν τὰ πλούτη του καί μιά σειρά ἀπὸ συμφορές

ἔφεραν τόν πλούσιο ἐργάτη τοῦ Θεοῦ στήν πρὸ ἀδμήριτη πτωχεία, σέ σημεῖο πού δέν τοῦ ἀπέμεινε παρά ἓνα χωραφάκι.

Παρά τὴν μεγάλη καί ραγδαία πτώχευση, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ δέν ἄφησε οὔτε ἓνα παράπονο ἢ λόγο ἀπρεπῆ νά βγεῖ ἀπὸ τὰ χεῖλη του· ἀντιθέτως χαιρόταν καί εὐχαριστοῦσε τόν Θεό πού τόν ἀπῆλλαξε ἀπὸ τό βάρος τοῦ πλούτου, ἐνθυμούμενος τόν λόγο τοῦ Κυρίου: “εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυπήματος ραφίδος διελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν” (Ματθ. 19,24). Ἀπογυμνωμένος ἀπὸ κάθε ἀγαθὸ νεκρὸς τῷ κόσμῳ, δίχως πλέον καμιά παρηγορία ἀνθρώπινη, ὁ Φιλάρετος ἀφέθηκε στήν εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ, καί Ἐκεῖνος τοῦ ἔδειξε ὅτι δέν τόν εἶχε ἐγκαταλείψει. Τόν καιρὸ ἐκεῖνον, ὁ παιδοτρίβης τοῦ νεαροῦ αὐτοκράτορος εἶχε στείλει ἀνά τὴν ἐπικράτεια ἀπεσταλμένους μέ τὴν ἐντολὴ νά βροῦν κόρες ὠραῖες καί ἐνάρετες ὥστε νά ἐπιλέξουν μεταξύ τους μία πού θά ἦταν ἄξια νά γίνει σύζυγος τοῦ αὐτοκράτορα. Φθάνοντας στήν Ἀμνεια, οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ αὐτοκράτορα ἔγιναν δεκτοί στήν οἰκία τοῦ Φιλάρετου ὁ ὁποῖος τοὺς δέχθηκε μέ φιλοξενία ἰσάξια τοῦ πατριάρχῃ Ἀβραάμ. Παρά τίς συμφορές εἶχε διατηρήσει τὴν μεγαλοπρεπῆ οἰκία του καί οἱ κάτοικοι τῆς πόλης ἔτρεξαν καί πρόσφεραν γιὰ τὴν περίσταση τὰ πλέον πολύτιμα καί ἀκριβὰ ἀγαθὰ τοὺς σ' ἐκεῖνον πού στό σπίτι του δέν εἶχε κἀν τόν ἐπιούσιον. Ἐντυπωσιασμένοι οἱ ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὴν

ἀρχοντιά καί τήν ἀρετή τοῦ γέροντα, πού ἀκτινοβολοῦσε στό πρόσωπο καί στίς χειρονομίες του, ζήτησαν νά γνωρίσουν τήν οἰκογένειά του καί διάλεξαν δύο ἀπό τίς ἐγγονές του, τήν Μαρία καί τήν Μαρανθία, γιά νά τίς συνοδεύσουν στά ἀνάκτορα. Ὄταν παρουσιάσθηκαν στόν αὐτοκράτορα, ἡ πνευματική ὠραιότης τῆς ψυχῆς τους, πού εἶχε διαμορφωθεῖ ἀπό τήν ἀρετή τοῦ ἁγίου Φιλάρετου, ἀνύψωσε τόσο τήν καλλονή τοῦ σώματος ὥστε ἀμέσως τίς διάλεξαν μεταξύ τῶν ἄλλων ὑποψηφίων. Ὁ Κωνσταντῖνος ΣΤ΄ νυμφεύθηκε τήν Μαρία καί ἔδωσε τήν Μαρανθία σύζυγο σ' ἓναν ἀνώτερο αὐλικό. Ἐφερε τόν Φιλάρετο στό παλάτι καί τόν περιέβαλε μέ τιμές καί πλούτη περισσότερο ἀπ' ὅσα εἶχε ἐκεῖνος στό παρελθόν.

Ὁ Ἅγιος ὥστόσο δέν ἀφέθηκε νά μεθύσει μέ τήν ἐκ νέου αὐτῇ ἀφθονία, ἀλλά συνέχισε νά βοηθᾷ ὅλους τοὺς φτωχοὺς, τοὺς γέροντες καί τοὺς ἀνήμπορους τῆς Βασιλεύουσας.

Μετά ἀπό πολλές παρακλήσεις δέχθηκε τό ἀξίωμα τοῦ ὑπάτου· ὥστόσο ποτέ δέν φόρεσε μεταξωτό ἔνδυμα καί χρυσή ζώνη. “Ἀρκεῖ ὅτι μέ λέγουν πάππον τῆς βασιλίσ-

σης, ὅστις ἤμην πτωχός τῆς γῆς καί κοπρίας πένης”, ἔλεγε. Ὁ ταπεινός καί πράος Φιλάρετος προεῖδε τήν ἐπικείμενη τελευτή του. Συγκέντρωσε τήν οἰκογένεια καί τοὺς πολυάριθμους συγγενεῖς του γύρω ἀπό τήν κλίνη του, ὅπως ἔπραξε ὁ Πατριάρχης Ἰακώβ ὅταν ἐπρόκειτο νά ἐγκαταλείψει τὰ ἐπίγεια (Γέν. 49), καί τοὺς συμβούλευσε μέ χαρά νά μοιράσουν τὰ ὑπόλοιπα ἀγαθὰ του στοὺς φτωχοὺς, λέγοντας: “Τέκνα μου φίλτατα, μὴν ἐπιλησμονεῖτε τῆς φιλοξενίας, τοὺς ἀσθενεῖς καί τοὺς ἐν φυλακαῖς νά ἐπισκέπτεσθε, διὰ τίς χῆρες καί τὰ ὀρφανὰ νά μεριμνᾷτε, νά φροντίζετε διὰ τήν ταφήν ὅσων πεθαίνουν ἄποροι, νά ἐπιμελεῖσθε τόν ἐκκλησιασμό σας· μὴν ἐπιθυμεῖτε τὰ τῶν ἄλλων ἀγαθὰ, κανέναν μὴν κακολογεῖτε, ποτέ μὴν ἐπιχαίρεσθε γιά τίς συμφορές πού παθαίνουν οἱ ἐχθροί σας, ὥστε ὁ Θεός νά σᾶς ἔχει ὑπὸ τήν προστασία Του”. Κατόπιν, μέ πρόσωπο πού ἀκτινοβολοῦσε χαρά καί φῶς, παρέδωσε τήν ψυχὴ του στόν Κύριο, τήν ὥρα πού πρόφερε τό “Γενηθήτω τό θέλημά Σου ὡς ἐν οὐρανῷ καί ἐπὶ τῆς γῆς” τῆς Κυριακῆς προσευχῆς.

Ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει τήν μνήμη τοῦ Ἁγίου τήν 1η Δεκεμβρίου.

ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΓΟΡΓΟΪΤΗΚΟΟΣ

Ὁ ἐπίσκοπος καί λαμπρός ἱεροκέρυκας Ἡλίας Μηνιάτης, ὁ ὁποῖος ἔζησε κατὰ τοὺς χρόνους τῆς τουρκοκρατίας 1669-1714, μᾶς παρουσιάζει μία συγκινητικὴ προσευχή του πρὸς τήν Παναγία, ὅχι γιά τόν ἑαυτό του,

ἀλλὰ γιά τόν σκλαβωμένο Ἑλληνικό λαό καί τήν παρακαλεῖ νά ἐπέμβει γρήγορα καί νά μὴν ἐπιτρέψει τήν ἐξολόθρευση τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους ἀπὸ τόν ἀντίθεο τύραννο. Ἀξίζει νά τήν παρουσιάσουμε:

(*) Ὁ πανηγυρικός αὐτός λόγος ἐξεφωνήθη ἀπὸ τόν Ἡλίαν Μηνιάτη στήν Βενετία τό 1688, ἐνῶ ἦταν ἀκόμη τρῶφιμος στό Φλαγγινιανό Φροντιστήριον καί ἦταν μόλις 19 ἐτῶν.

“Έως πότε, πανακήρατε κόρη, τό γένος τῶν Ἑλλήνων ἔχει νά εὐρίσκεται εἰς τά δεσμά μιᾶς ἀνυποφέρτου δουλείας; ἕως πότε ἔχουσι νά βασιλεύωνται ἀπό ἡμισὸν φεγγάρι αἱ χῶραι ἐκεῖναι, εἰς τὰς ὁποίας ἀνέτειλεν εἰς ἀνθρωπίνην μορφήν, ἀπό τήν ἡγιασμένην σου γαστέρα, ὁ μυστικός τῆς δικαιοσύνης Ἥλιος; Ἄχ! Παρθένε! ἐνθυμήσου πῶς εἰς τήν Ἑλλάδα πρότερον, παρά εἰς ἄλλον τόπον, ἔλαμψε τό ζωηφόρον φῶς τῆς ἀληθινῆς πίστεως· τό ἑλληνικόν γένος ἐστάθη τό πρῶτον ὅπου ἄνοιξε τὰς ἀγκάλας καί ἐδέχθη τό Θεῖον Εὐαγγέλιον τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ· τό πρῶτον, ὅπου σέ ἐγνώρισε διά ἀληθινὴν Μητέρα τοῦ Θεανθρώπου Λόγου· τό πρῶτον ὅπου ἀντεστάθη τῶν τυράννων ὅπου μέ μύρια βάρσανα ἐγύρευαν νά ἐξεριζώσωσιν ἀπό τὰς καρδίας τῶν πιστῶν τό σεβάσμιόν σου ὄνομα. Τοῦτο ἔδωσεν εἰς τόν κόσμον τούς Διδασκάλους, οἱ ὅποιοι, μέ τό φῶς τῆς διδασκαλίας των, ἐφώτισαν τὰς ἡμαυρωμένας διανοίας τῶν ἀνθρώπων. Ἐτοῦτο τούς Ποιμένας, ὅπου μέ τήν ποιμαντικὴν ῥάβδον ἐξώρισαν τούς αἰμοβόρους λύκους ἀπό τό ἐκκλησιαστικόν ποίμνιον... Ἐτοῦτο τούς μάρτυρας, ὅπου μέ τό ἴδιον αἷμά των ἔβαψαν τήν πορφύραν τῆς Ἐκκλησίας· λοιπόν, εὐσπλαχνε Μαριάμ, παρακαλοῦμέν σε, χάρισέ του τήν προτέραν τιμὴν· σήκωσέ το ἀπό τήν κοπριάν τῆς δουλείας εἰς τόν θρόνον τοῦ βασιλικοῦ ἀξιώματος· ἀπό τὰ δεσμά εἰς τό σκῆπτρον· ἀπό τήν αἰχμαλωσίαν εἰς τό βασίλειον. Καί, ἂν ἐτοῦταί μας αἱ φωναὶ δέν σέ παρακινοῦσιν εἰς σπλάγχχνος, ἅς σέ παρακινήσωσιν ἐτοῦτα τὰ πικρά δάκρυα, ὅπου μᾶς πέφτουσιν ἀπό τὰ ὀμμάτια. Ἄλλ’ ἀνίσως καί ἐτοῦτα δέν φθάνουσιν, ἅς σέ παρακινήσωσιν αἱ φωναὶ καί αἱ

παρακλήσεις τῶν ἀγίων σου, ὅπου ἀκαταπαύστως φωνάζουσιν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς τρισαθλίου Ἑλλάδος... καί, δείχνοντάς σου τήν σκληροτάτην τυραννίδα τῶν ἀθέων Ἀγαρηνῶν, ἐλπίζουσιν ἀπὸ τήν ἄκραν σου εὐσπλαγχνίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους τήν ἀπολύτρωσιν. Ἀποδέξου λοιπόν, Παναγία Παρθένε, τὰ δάκρυά μας, καί δόσε τόσην δύναμιν εἰς τόν εὐσεβῆ λαόν, ὥστε νά σβυσθῇ τελείως τό φῶς τοῦ φεγγαρίου, νά λάμψη περισσότερο τοῦ μυστικοῦ Ἥλιου ἢ ζωοποιός ἀκτίνα· νά ἐξαπλωθῇ εἰς τόν κόσμον ὅλον ἡ δύναμις τοῦ Σταυροῦ καί νά δοξασθῇ ἀπὸ ὅλους τό ἅγιόν σου Ὄνομα, σὺν τῷ Πατρὶ καί Υἱῷ καί ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν”.*

Αὐτὰ ἔλεγε ὁ Ἥλιος Μηνιάτης στήν Παναγία μας.

Καί τώρα, ἀδελφοί μου, μπαίνουμε σ’ ἓνα ἐπικαιρὸ θέμα. Ἐάν ὁ χαρισματοῦχος ἐπίσκοπος καί λαμπρὸς ἱεροκέρυκας Ἥλιος Μηνιάτης, ζοῦσε στίς ἡμέρες μας, τό ἴδιο θά ἔκανε. Θά μᾶς προέτρεπε νά προσευχόμεσθε ταπεινά στήν Παναγία μητέρα μας νά ἐπέμβει καί νά ἐλευθερώσει τόν ἑλληνικὸ λαὸ ἀπὸ μία νέα κατοχή, τήν ὁποία ἐτοιμάζουν οἱ ἀντίθες, ἄπιστες σκοτεινὲς δυνάμεις. “Παρακαλῶ σε Παρθένε βοήθησόν μοι ἐν τάχει”.

Πόσο παρήγορος εἶναι αὐτός ὁ λόγος! Ἡ Παναγία δέν ἀργεῖ, σπεύδει ἀμέσως. Γρήγορα ἀκούει καί γρήγορα ἐνεργεῖ. Εἶναι ἡ Γοργοὑπήκοος καί ἡ ταχέως προστατεύουσα. Εἶναι ἐκείνη, πού δέν ἀφήνει τόν Θεὸ νά ἀγανακτήσει μαζί μας. Εἶναι ἐκείνη, πού μᾶς σκεπάζει μέ τήν χάρη της κάθε ὥρα καί στιγμή. Πολλές καί ἀμέτρητες εἶναι οἱ ἐπεμβάσεις της. Εἶναι ἐκείνη πρὸς

τήν ὁποία πρέπει νά καταφεύγουμε κι' ἐμεῖς νά προσευχόμαστε μέ “νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχή”, τά ὁποῖα εἶναι τρία ἀήτητα ὅπλα, πού ἐδόθησαν οὐρανόθεν στήν ἐκκλησία, διά νά πολεμεῖ ὅλους τούς ὀρατούς καί ἀοράτους ἐχθρούς. Μέ αὐτά τά ὅπλα νά τήν περικυκλώσουμε νά μεσιτεύσει πρὸς τόν Υἱόν της καί Θεό μας Κύριον

Ἰησοῦν Χριστόν.

Αὐτό πρέπει νά γίνεται πάντοτε ἰδιαίτε-
ρως ὅμως τώρα κατά τήν περίοδο τοῦ 15
Αὐγούστου πού οἱ ἡμέρες αὐτές εἶναι ἀπο-
κλειστικά δικές της καί θέλει νά τίς ἀφιε-
ρώσουμε σ' Ἐκείνη ἐξ' ὀλοκλήρου. Ἀμήν.
Ὁ Συντάξας Χ.

ΘΕΡΜΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Μέ τήν βοήθεια τοῦ Κυρίου μας συνεχίζουμε τό ἔργο ἐνισχύσεως τῶν δεινο-
παθούντων ἀδελφῶν μας, ἅν καί οἱ ἡμέρες πλέον εἶναι δυσκολώτερες. Ὅσοι
ἀδελφοί μας μποροῦν νά συμπαρασταθοῦν παρακαλοῦνται, ὅπως ἀπευθύνονται
πρὸς τά μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ ὅπως προβαίνουν σέ κατάθεση χρη-
ματικῶν ποσῶν συμπόνοιας σέ λογαριασμό τῶν τραπεζῶν:

1) Ἑθνικῆς μέ ἀριθμ. 213/296025-73, 2) Πειραιῶς μέ ἀριθμ. 5211/036427-751
καί 3) Ἐμπορικῆς μέ ἀριθμ. 400/328013-23

Εὐχαριστοῦμε θερμῶς διά τήν μέχρι τοῦδε συμπαράστασή σας.

Τό Διοικητικό Συμβούλιο

Ἡ ΑΓΑΠΗ ΜΑΣ (Α' Ἰωάν. 4,8,16)

Ὁ Θεός ἀγάπη ἐστί

Συνέχεια ἀπό τό προηγούμενο

Αὕτη ἡ ἀσύλληπτη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, πού
κατά τόν Εὐαγγελιστή Ἰωάννη ἀποτελεῖ
τήν οὐσία Του, περιγράφεται ὡς:

1) Κραταιά

Συγκινητική εἶναι ἡ ἐκδήλωση τοῦ
Μωυσέως στό Δευτερονόμιο, “ἐξήγαγεν
ὑμᾶς Κύριος ἐν χειρὶ κραταιά καί βραχίονι
ὑψηλῷ καί ἐλυτρώσατό σε Κύριος ἐξ οἴκου
δουλείας...”. (Δευτερ. 7,8). Σᾶς ἐβγαλε ὁ
Κύριος μέ τό παντοδύναμο χέρι Του καί
μέ τήν ἀκατανίκητη δύναμή Του καί σᾶς

ἐλύτρωσε ἀπό τόν τόπο τῆς σκλαβιάς. Ὁ
στίχος αὐτός, πού φανερώνει τήν πατρική
φιλοστοργία, ὁμιλεῖ ὄχι μόνο γιά τήν προ-
στατευτική παρουσία τοῦ Θεοῦ, ἀλλά
ἀκόμη τονώνει καί ὅσους ἀπό ἐμᾶς δειλιά-
ζουμε καί ἀποθαρρυνόμαστε μπροστά στίς
δυσκολίες τῆς ζωῆς μας καί δέν ἀκοῦμε
τόν πλήρους ἀγάπης πατέρα μας πού λέει:
“Ἐάν ἔχεις ἐμπιστοσύνη σ' Ἐμένα θά εἶσαι
ἐκτός κινδύνου” (Ἠσ. 8,14). Γιά τό θέμα
αὐτό ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἀνα-

φέρει:

“Τέτοια είναι ή δύναμη της αγάπης. Δεν εμποδίζεται από την απόσταση του δρόμου, ούτε μαραίνεται από τον πολύ χρόνο, ούτε νικιέται από τις επιθέσεις των πειρασμών. Αλλά νικώντας όλα αυτά, αναδεικνύεται ανώτερη από όλα και ανυψώνεται σε απερίγραπτο ύψος”.

2) Αιώνια.

Η αιώνια αγάπη του Θεού προς τα πλάσματά του είναι πηγή από την οποία απορρέουν όλα τα αγαθά Του προς τον άμαρτωλό άνθρωπο. Όπως ή αγάπη του Θεού είναι άπειρη, έτσι και τα έλέη Του είναι πλούσια και αιώνια, τα όποια θα απολαμβάνει ο πιστός χριστιανός σε ύψιστο βαθμό, και στην άλλη ζωή, την αιώνια, επειδή και ο Θεός είναι αιώνιος και άπειρος. Την αλήθεια αυτή φανερώνει με σαφήνεια ο Άπ. Παύλος λέγοντας: “Τώρα μένουν αυτά τα τρία ή πίστη, ή έλπίδα και ή αγάπη· μεγαλύτερη όμως από αυτά είναι ή αγάπη”. Κατά τον άγιο Ίσαάκ “ή αγάπη, πού έχει αίτια τον Θεό είναι σαν πηγή, πού αναβρύζει, και πού τα ρεύματά της δέ σταματούν ποτέ, γιατί μόνον ο Θεός είναι πηγή της αγάπης και τό νερό της είναι ανεξάντλητο”.

3) Καθολική, παγκόσμια

Η Αγία Γραφή από πολύ παλιά επιβεβαιώνει την αλήθεια, ότι ή αγάπη του Θεού είναι καθολική, παγκόσμια. Ο προφήτης Δαυΐδ αναφέρει: “Αγαθός είναι ο Κύριος γενικώς προς όλους και οί οίκτιρμοί Του εκτείνονται προς όλα τά έργα Του” (Ψαλμ. 144,9). Κανένας δέν εξαιρείται από την καλοσύνη και αγάπη του Θεού. Όλοι, Ίουδαίοι και Έθνικοί, άνθρωποι και ζώα απολαμβάνουν της θείας καλοσύνης και αγάπης. “Ού μόνον Ίουδαίων, αλλά και έθνών, ούκ ανθρώπων, αλλά και ζώων

επιμελείται ο Κύριος”. (Θεοδώρητος)

Οί Ίουδαίοι όμως ήθελαν τον Θεόν και την αγάπη Του μόνο για τό Έθνος τους. Αυτό αποτελεί άρνηση της καθολικότητας της αγάπης του Θεού. Η έντολή του Χριστού προς τους μαθητές Του είναι: “Πηγαίνετε, λοιπόν, και κάνετε όλα τά Έθνη μαθητάς μου, βαπτίζοντες αυτούς εις τό όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Διδάσκοντες αυτούς να τηρούν όλα όσα σās έδωκα ως έντολάς” Ματθ. 28,19-20).

Η Όρθοδοξία διαδίδεται και επεκτείνεται σε όλο τον κόσμο. Αρχισε από τους αποστολικούς χρόνους. Στίς Πράξεις των αποστόλων διαβάζουμε για τον Θρίαμβο του Ευαγγελίου. Ο Θεός χρησιμοποίησε τους αποστόλους για την επέκταση της εκκλησίας Του προς όλους τους ανθρώπους. Στο 8ο κεφάλαιο των Πράξεων βλέπουμε τον Άπ. Φίλιππο να οδηγεί τον ευνούχο της Κανδάκης στο Χριστό. Στο 10ο έχουμε τον Άπ. Πέτρο να φέρει τον εκατόνταρχο Κορνήλιο κοντά στον Χριστό, στη συγκέντρωση εκείνη σώθηκαν και πολλοί άλλοι. Ο Άπ. Παύλος τό “σκευός της εκλογής” του Θεού ανάμεσα στά Έθνη (Πράξ. 9,15), αισθάνεται ότι έχει την υποχρέωση να κηρύξει τό ευαγγέλιο σε όλους, ανεξαρτήτως έθνικότητας, καταγωγής και μορφώσεως, με άπώτερο σκοπό την συναδέλφωση των λαών και την σωτηρία τους «Έλληνσί τε και βαρβάροις, σοφοίς τε και άνοήτοις όφειλέτης είμί” (Ρωμ. 1,14).

Ο Θρίαμβος αυτός συνεχίζεται μέχρι σήμερα και πρέπει να δοξάζουμε τον Κύριο για την πρόοδο της βασιλείας Του. Νοιώθουμε όλους αυτούς, στους όποιους κηρύσσεται τό ευαγγέλιο ως αδελφούς μας, γιατί και αυτοί είναι υιοί του Θεού. (Ρωμ. 8,14).

Ἀγαπητοὶ ἀναγνώστες,

Ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τοῦ Χριστιανισμοῦ εἶναι ἡ ἀγάπη, ὅπως καὶ τὸ ρῆμα “ἀγαπάω” ἀρχίζει μέ τὸ “Α” καὶ τελειώνει μέ τὸ “Ω”.

Ἡ ἐλπίδα μᾶς ἐνεθάρρυνε στίς δυσκολίες μας, μᾶς παρηγοροῦσε στίς θλίψεις μας, μᾶς χαροποιοῦσε στή σκέψη ὅτι μιὰ μέρα θά συναντήσουμε τὸν Κύριό μας. Ἡ ἀποστολή της ὁμως ἔληξε. Στόν κόσμον ποὺ πηγαίνουμε δέν ὑπάρχει πόνος, θλίψη, στεναγμός, ἀλλὰ φῶς καὶ χαρά.

Ἡ ἀγάπη στή ζωὴ αὐτὴ μᾶς ἀπεκάλυπτε τὸν Χριστό, μᾶς ἔδινε τὴν δύναμη νά Τόν ἀγαπᾶμε καὶ μᾶς ἐνέπνεε σέ προσφορά πρὸς τοὺς συνανθρώπους μας. Ὅλα αὐτὰ ὁμως δέν ἦταν παρά ὁ πρόλογος. Μέ τὴν ἀγάπη δέν θά ἀποχωρισθοῦμε ποτέ. Στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ θά εἴμαστε πάντα μαζί καὶ ἡ ἀγάπη θά κινεῖ τὴν καρδιά μας σέ αἶνον καὶ δοξολογία αἰώνια πρὸς τὸν Κύριό μας.

Ἀλήθεια, πῶς σπουδαῖο μάθημα γιὰ τὸν χριστιανό ἀπὸ τὴν ἀγάπη δέν ὑπάρχει. Τίποτε δέν ἀξίζει καὶ δέν πρέπει νά προσελκύει τὴν προσοχὴ του σέ αὐτὸ τὸν κόσμον, ἔξω ἀπὸ τὴν ἀγάπη του στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Αὐτὴ ἡ πατρικὴ στοργὴ πρέπει νά μᾶς συγκινήσει ὥστε νά μὴν ἀρνηθοῦμε νά ἀνοίξουμε τὴν πόρτα τῆς καρδιᾶς μας στήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. “Ἰδοὺ ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω· ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτόν καὶ δειπνήσω μετ’ αὐτοῦ καὶ αὐτός μετ’ ἐμοῦ”. (Ἀποκ. 3,20).

Ὑστερα ἀπ’ ὅλα αὐτά, ἃς βάλλουμε ἀρχὴ στήν πνευματικὴ μας ζωὴ καὶ ἃς ἀνοίξουμε τὴν πόρτα τῆς καρδιᾶς μας, γιὰ νά ἔλθῃ νά κατοικήσῃ σ’ αὐτήν ὁ Χριστός, ποὺ εἶναι ἡ Ἀγάπη μας.

H.I.X.

ΕΚΔΗΜΙΕΣ

“Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες” (Ἀποκ. 14,13)

• Ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ στίς 26-5-2011, ὁ Δημήτριος Κιοσσές, πατέρας τοῦ κ. Γεωργίου Κιοσσέ, ἀντιπροέδρου τοῦ Σωματείου μας. Ὁ ἀείμνηστος γεννήθηκε τὸ 1924 στό χωριό Ἀσσυρο Ν. Θεσσαλονίκης. Ἐργάσθηκε σκληρὰ στὰ δύσκολα χρόνια τῆς κατοχῆς· δημιούργησε ἀξιόλογη οἰκογένεια. Φρόντισε καὶ γιὰ τὴν ψυχὴ του· ἡ ἀγάπη καὶ ἡ πραότης τοῦ χαρακτῆρος του ἦταν οἱ ἀρετές, ποὺ κοσμοῦσαν τὴν καλλιεργημένη ψυχὴ του.

Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εὐχονται ὁλόψυχα τὴν κατάταξιν τοῦ ἐκδημήσαντος ἐν σκηναῖς δικαίων, στοὺς δὲ οἰκείους του νά τύχουν τῆς ἐξ ὕψους παρηγορίας.

• Τὴν 11η Μαΐου 2011 ἐκοιμήθη ὁ Γρηγόριος Παπαζογλου, συγγενῆς τῶν μελῶν τοῦ σωματείου μας, Ἰωάννας Κανέλη - Κων. Χαλαζιούκα καὶ Αἰκατερίνης Κανέλη - Ἀποστ. Χαρχαρίδη. Εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριός μας τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, «ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς δικαίων», χαρίζῃ δὲ πολλὴν παρηγορίαν εἰς τὰ ἀγαπημένα αὐτοῦ πρόσωπα.

ΔΩΡΕΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΓΡΗΓ. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

Ἰωάννα Κανέλη - Κων. Χαλαζιούκας

100 εὐρώ

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ)

Ἀδελφοί,

Οἱ κίνδυνοι πού μᾶς ἀπειλοῦν καθημερινά εἶναι πολλοί και ποικίλλοι. Κίνδυνοι πού ἀπειλοῦν ἅμε-
σα τή ζωή μας. Κίνδυνοι ἀπό τούς κλέφτες, τούς λη-
στές, τούς τρομοκράτες, τούς ἀπαγωγείς. Φθάσαμε
στό σημείο νά μὴν νιώθουμε καμιά ἀσφάλεια ὄχι μόνο
στό δρόμο, ἀλλά καί μέσα στό σπίτι μας.

Ἀλλά ἐκτός ἀπό τούς κινδύνους αὐτούς πού
ἀπειλοῦν τή ζωή μας, ὑπάρχουν καί οἱ ἄλλοι οἱ κίν-
δυνοι, πού ἀπειλοῦν τήν ψυχή μας. Πού ἀπειλοῦν τήν
πίστη μας. Κι αὐτοί προέρχονται ἀπό τούς αἰρετι-
κούς. Εἶναι κι αὐτοί οἱ κίνδυνοι δυστυχῶς πολλοί
στήν πατρίδα μας. Μπορεῖς νά τούς συναντήσεις ἀκό-
μη καί στά χωριά. Μερικοί, μάλιστα αἰρετικοί, εἶναι
τόσο θρασεῖς, ὥστε μπαίνουν πεισματικά μέσα στά
σπίτια μας, γιά νά μᾶς “διδάξουν” τό “λόγο τοῦ Θεοῦ”.
Οἱ πεισματικοί, ἀδιάκριτοι, ὅσο καί ἀνεπιθύμητοι
αὐτοί αἰρετικοί, οἱ ὁποῖοι δικαιολογημένα σέ ἐξορ-
γίζουν, εἶναι οἱ πασίγνωστοι “Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά”.

Δέν εἶπαμε ὅμως τί σημαίνει “αἰρετικός”. Πῶς
προέκυψαν οἱ ἄνθρωποι αὐτοί; Τί ἦταν πρῶτα καί
πῶς ἔγιναν αἰρετικοί; Πρῶτα, ἦταν χριστιανοί ὀρθό-
δοξοι κι αὐτοί. Ἦταν τό ἴδιο μέ ὅλους μας. Δυστυχῶς
“ὁ πλανῶν τήν οἰκουμένην ὅλην” (Ἀποκ. ιβ’), ὁ Σα-
τανᾶς, ἀφότου ὁ Χριστός ἵδρυσεν τήν Ἐκκλησία του,
ἄρχισε τό σατανικό ἔργο. Ἀρχισε νά σπεῖρει τίς πλά-
νες του. Καί πέτυχε νά πλανήσει μερικούς χριστια-
νούς σέ σημείο νά διδάξουν αἰρετικές διδασκαλίες.
Διδασκαλίες, πού ἦσαν ἀντίθετες μέ ἐκεῖνες πού κή-
ρυξε ὁ Χριστός. Διδασκαλίες νοθευμένες. Αὐτόν τόν
κίνδυνο τόν ἐπίσημαναν ἔγκαιρα ὁ Κύριος καί οἱ Ἀπό-
στολοι. Καί τόν ὑπογράμμισαν ιδιαίτερα στούς πι-
στούς, ὥστε νά προφυλάγονται. Καί εἶναι πολὺ
ὠφέλιμο νά σημειώσουμε τίς ἐπισημάνσεις αὐτές τοῦ
Κυρίου μας καί τῶν Ἀποστόλων.

Εἶπε ὁ Κύριος:

* “Προσέχετε ἀπό τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες
ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔσωθεν
δέ εἰσι λύκοι ἄρπαγες” (Ματθ. ζ’ 15).

* “Καί πολλοί ψευδοπροφήται ἐγερθήσονται καί
πλανήσουσι πολλούς” (Ματθ. κδ’ 11)

* “Ἐγερθήσονται ψευδόχριστοι καί ψευδοπροφήται
καί δώσουσι σημεῖα μεγάλα καί τέρατα, ὥστε

πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καί τούς ἐκλεκτούς” (Ματθ.
κδ’ 24).

* “Βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ” (Ματθ. κδ’ 4).

Εἶπαν καί οἱ Ἀπόστολοι:

* “Ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λα-
λοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τούς μαθητάς
ὀπίσω αὐτῶν” (Ἀπ. Παῦλος - Πράξ. κ’ 30).

* “Τό Πνεῦμα ρητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς
ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύ-
μασι πλάνοις καί διδασκαλίαις δαιμονίων” (Ἀπ.
Παῦλος - Α’ Τιμ. δ’ 1).

* “Καί ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες
παρεισάξουσιν αἱρέσεις ἀπωλείας” (Ἀπ. Πέτρος, Β’
Πέτρ. Β’ 1).

* “Μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε
τά πνεύματα εἰ ἐκ Θεοῦ ἐστίν, ὅτι πολλοὶ ψευδο-
προφήται ἐξεληλύθασιν εἰς τόν κόσμον” (Α’ Ἰωάν-
νου δ’ 1).

* “Τεκνία, μηδεὶς πλανάτω ὑμᾶς” (Ἀπ. Ἰωάννης
- Α’ Ἰωάν. γ’ 7).

Κι αὐτό πού εἶπαν ἀρχικά ὁ Κύριος καί μετέπει-
τα οἱ Ἀπόστολοι, δυστυχῶς ἔγινε. Παρουσιάσθηκαν
ψευδοπροφῆτες, δηλαδή ψευδοδιδάσκαλοι, πού μέ τήν
ἐπήρεια τοῦ Σατανᾶ, κήρυτταν νοθευμένη τή διδα-
σκαλία τοῦ Χριστοῦ μας. Ἐμφανίσθηκαν ἄνθρωποι,
χριστιανοί ἐγωπαθεῖς, πού δίδασκαν διδασκαλίες, οἱ
ὁποῖες διέστρεφαν τήν ἀλήθεια καί ἀποσποῦσαν πι-
στούς ἀπό τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καί τούς ἔκα-
ναν ὁπαδούς τους. Τέτοιοι ψευδοδιδάσκαλοι ἀνα-
φέρονται στήν Καινή Διαθήκη ὁ Ὑμέναιος καί ὁ Ἀλέ-
ξανδρος. Ὁ Φύγελλος καί ὁ Ἑρμογένης. Ὁ Φίλιππος,
ὁ Διοτρεφής. Αὐτοί εἶναι οἱ πρῶτοι αἰρεσιάρχες, μέ
ἀνάλογο ἀριθμό ὁπαδῶν ὁ καθ’ ἕνας. Αὐτοί δημι-
ούργησαν τίς πρῶτες αἱρέσεις, “αἱρέσεις ἀπωλείας”
(Β’ Πέτρου β’ 1).

Ὑστερα, χρόνο μέ χρόνο, παρουσιάσθηκαν ἄλλοι
“ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα” (Πράξ. κ’ 30).
Στά χρόνια πού κύλισαν, παρουσιάσθηκαν καί ἄλλοι
αἰρεσιάρχες, ἀλλά πολλοί, οἱ περισσότεροι, μέ τή δια-
φώτιση καί τή σπουδή τῆς Ἐκκλησίας διαλύθηκαν.
Ἐσθίσαν. Ὡστόσο ὁ Διάβολος δέν ἄφησε τήν Ἐκκλη-
σία ἀπόλεμη. Ὅσο ὑπάρχει ὁ Διάβολος στόν κόσμο,
πάντα θά πολεμᾷ τή Μία, Ἀγία, Καθολική καί

Ἀποστολική Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Ἄλλοτε μέ τό ξίφος, ἄλλοτε μέ τήν πέννα καί ἄλλοτε μέ τίς αἵρέσεις. Ἰδιαίτερα μέ τίς αἵρέσεις. Γιατί οἱ αἵρέσεις εἶναι τό πῶς ἀποτελεσματικό μέσο. Ὁ αἵρετικός δέν πολεμᾷ τήν Ἐκκλησία μέ τό ξίφος, ἀλλά μέ τό λόγο καί τό δόλο. Μέ τή διαστροφή τῆς ἀλήθειας. Μέ τό ψέμα. Γι' αὐτό ἀκριβῶς, τά τελευταῖα χρόνια πού ὁ διάβολος μαίνεται κατά τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, οἱ αἵρέσεις πολλαπλασιάζονται. Ποιά πρώτη καί ποιά δεύτερη νά ἀναφέρουμε; Ἀλλά προσοχή! Οἱ ἴδιες οἱ αἵρέσεις δέν παρουσιάζονται σάν αἵρέσεις πού εἶναι, ἀλλά παρουσιάζονται σάν Ἐκκλησίες!!! Αὐτό εἶναι τό περίεργο. Τό τραγικό. Καί ἐνῶ ὁ Χριστός ἵδρυσεν μία μόνο Ἐκκλησία, τή δική του Ἐκκλησία, ἔρχονται οἱ αἵρεσιάρχες καί ὀνομάζουν τίς αἵρέσεις τους Ἐκκλησίες. Σάν νά ἵδρυσεν ὁ Χριστός χίλιες-δύο Ἐκκλησίες. Αὐτό καί μόνο μαρτυρεῖ τήν τραγική πλάνη, στήν ὁποία βρίσκονται.

Ἔτσι λοιπόν, ἐκτός ἀπό τή Μία, Ἀγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία, στήν Ἑλλάδα ἔχουμε καί ἄλλες “Ἐκκλησίες”, οἱ γνωστότερες ἀπό τίς ὁποῖες εἶναι:

Ἡ παπική ἡ Οὐνιτική Ἐκκλησία

Ὅπως εἶναι γνωστό, ἡ Δυτική Ἐκκλησία ἀποσχίσθηκε ἀπό τή Μία, Ἀγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἐπίσημα τό 1054 μ.Χ. καί, χρόνο μέ τό χρόνο, ἐξελίχθηκε σέ Παπική Ἐκκλησία μέ τό Πρωτεῖο καί τό ἀλάθητο τοῦ Πάπα. Καί, σάν νά μή ἔφθαναν οἱ δύο αὐτές κακοδοξίες, προστέθηκαν κι ἄλλες πολλές, οἱ ὁποῖες τήν ἀποξένωσαν ἀπό τό γνήσιο πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Κι αὐτές οἱ ἄλλες εἶναι τό Φιλιόκβε, ὁ Παποκαίσαριςμός, τό βάπτισμα, πού τό τελοῦν μέ ράντισμα κι ὄχι μέ κατάδυση στό νερό. Ἡ Θ. Κοινωνία, μέ τήν ὁποία δέν μεταδίδουν στούς πιστούς αἷμα Χριστοῦ. Τό Εὐχέλαιο, πού τό τελοῦν μία μόνο φορά, πρὶν πεθάνει ὁ ἄρρωστος. Καί ἄλλα. Τόσα, ὥστε ὁ ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός νά διακηρύττει ὅτι “οὐ μόνον εἰσὶν οἱ Λατίνοι σχισματικοί, ἀλλά καί αἵρετικοί”. Τέλος, γιά νά ὑποτάξει βαρβαρὸν τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ στίς κακοδοξίες της, δημιούργησε τό δούρειο ἵππο πού λέγεται Οὐνία, μέ τήν ὁποία παρασύρει ἀνύποπτους, ἀπλούς, χριστιανούς ὁρδοδόξους στή δική του “Ἐκκλησία”.

“Ἐκκλησία” τῶν Διαμαρτυρομένων

Ἡ “Ἐκκλησία” αὐτή προήλθε ἀπό τήν Παπική. Πῶς προήλθε; Ἀπό ἀγανάκτηση ἐπιφανῶν ιερέων καί

καθηγητῶν Πανεπιστημίου κατά τοῦ Πάπα, πού πωλοῦσε συγχωροχάρτια μέ ἐντεταλμένους μοναχοὺς. Πρῶτος ἀντέδρασε στό ἐμπόριο αὐτό ὁ Λούθηρος (1517), ιερέας καί καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστηρίου Βυτεμβέργης. Καί κάλεσε τοὺς χριστιανούς σέ μεταρρύθμιση. Ὁ Πάπας Λέων ὁ 10ος τὸν ἀφόρισε, ἀλλὰ ὁ Λούθηρος παίρνοντας στά χέρια του τὸν ἀφορισμό, τὸν πέταξε στή φωτιά λέγοντας πρὸς τὸν Πάπα: “Γιατί κατέστρεψες τήν ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ, θά σέ καταστρέψει ὁ Κύριος σήμερα μέσα σ’ αὐτὴν τή φωτιά”. Δεύτερος ἀντέδρασε ὁ Ζβίγγλιος (1484-1531), ιερέας στό Μητροπολιτικό Ναὸ τῆς Ζυρίχης, καί στή συνέχεια ὁ Καλβίνος (1509-1564).

Δυστυχῶς ὅμως οἱ “διαμαρτυρόμενοι”, πού δικαιολογημένα διαμαρτυρήθηκαν κατά τοῦ Πάπα, ἀντὶ νά ἐπιστρέψουν στή Μία, Ἀγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μας, δημιούργησαν δική τους “Ἐκκλησία” καί ἀπὸ ἀντίθεση πρὸς τήν Παπική, ἀπέρριψαν τά πάντα καί διατηροῦν μόνο τήν Ἀγία Γραφή. Τίποτε περισσότερο. Ἡ “Ἐκκλησία” τῶν διαμαρτυρομένων ἀπέρριψε τήν Ἱ. Παράδοση, τήν ἱερωσύνη, τά Μυστήρια, τίς ἐορτές. Ὅλα. Καί τό χειρότερο. Ὑστερα ἀπὸ τὸ Λούθηρο, τὸ Ζβίγγλιο καί τὸν Καλβίνο, ἄρχισαν οἱ διαμαρτυρόμενοι ἢ προτεστάντες, ὁ ἓνας ὕστερα ἀπὸ τὸν ἄλλο, νά δημιουργεῖ τή δική του “Ἐκκλησία” ὅπως τὴ σκεπτόταν ὁ ἴδιος. Ἔτσι ἔχουμε πολλές “Ἐκκλησίες”, δηλαδή αἵρέσεις, ὅπως:

“Ἐκκλησία” τοῦ Θεοῦ τῆς Πεντηκοστῆς

Αὐτὴν τήν “Ἐκκλησία”, αὐτὴν τήν αἵρεση, τήν ἵδρυσεν ὁ Ἀμερικανὸς Ἀμβρόσιος Τόμπλισον τό 1907. Καί τήν ἵδρυσεν, ὅπως λέει, ὕστερα ἀπὸ φωτισμό τοῦ “Ἁγίου Πνεύματος”, πάνω σ’ ἓνα λόφο τοῦ Κλίβελαντ.

Καί τί παραδέχεται ἡ “Ἐκκλησία” αὕτη; Σχεδὸν τίποτε. Βαπτίζονται, λέει, οἱ πιστοὶ της σὺν Ἁγίῳ Πνεύματι. Ἀλλά μήπως βαπτίζονται σ’ ἄλλο πνεῦμα; ἔχει, λέει, τὸ χάρισμα τῆς γλωσσολαλίας. Αὐτό ὅμως τὸ χάρισμα ἔχει ἀνασταλεῖ, ἀφοῦ ἡ χριστιανικὴ πίστις διαδόθηκε σέ ὅλο, σχεδόν, τὸν κόσμον. Πιστεύει στή χιλιετή βασιλεία τοῦ Χριστοῦ στή γῆ, ὅπως οἱ “Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά”. Δέν ἔχει ἱερωσύνη, οὔτε ἐορτές. Ἀπορρίπτει τήν Ἱ. Παράδοση καί παραδέχεται μόνο τήν Ἀγία Γραφή. Καί πιστεύει τὸ παράδοξο ὅτι μόνον ἡ δική του “Ἐκκλησία” εἶναι γνήσια καί πραγματική!!!

Ἀρχιμ. Γ.Ι.Ρ.
Συνεχίζεται

ΕΡΓΑ ΑΓΑΠΗΣ

Κύριο

Ήλία Χαματζόγλου

Πρόεδρο Φιλανθρωπικού Σωματείου

“Μέριμνα τῶν πτωχῶν”

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε

Νιώθω την ανάγκη να σε ευχαριστήσω γραπτώς για την αναφορά στον αείμνηστο πατέρα μου Χαράλαμπο, στο 10ο τεύχος του περιοδικού του Σωματείου σας.

Ευπνήσατε μνήμες κ. Πρόεδρε, όμορφες μνήμες της ζωής ενός ανθρώπου περήφανου, ηθικού, έντιμου και εργατικού, ενός ανθρώπου που πάλεψε πολύ σκληρά στη ζωή του. Είμαι υπερήφανος για τον πατέρα μου.

Είμαι υπερήφανος, γιατί περπάτησε σε κακοτράχαλα μονοπάτια, δεν του χαρίστηκε ποτέ τίποτα, παρά μόνο η ευλογία να έχει δίπλα του μια γυναίκα, τη μάνα μου, που στάθηκε στα δύσκολα σαν βράχος στο πλευρό του και τον βοήθησε όχι μόνο να επιβιώσει μέσα από τις κακουχίες του Ξεριζωμού, αλλά και να προκόψει και να βοηθήσει ο ίδιος άλλους συνανθρώπους του που είχαν ανάγκη.

Ο πατέρας μου μπόλιασε στις ψυχές όλων των παιδιών του αρχές και αξίες, μας έμαθε να σεβόμαστε και να αγαπάμε Θεό και Πατρίδα, να είμαστε σεμνοί, να μην ξεχνούμε αυτούς που δίπλα μας υποφέρουν, να λέμε την αλήθεια, όσο και αν γινόμαστε δυσάρεστοι σε μερικούς ιδιαιτέρα στον κόσμο της πολιτικής.

Σας ευχαριστώ και πάλι για αυτό το εξαιρετικό κείμενο που δημοσιεύσατε, μπορείτε να είστε βέβαιος πως τόσο εγώ όσο και ο Διονύσης θα στηρίζουμε πάντα τις δράσεις της Μέριμνας, τιμώντας τη μνήμη του μπαρμπα-Χαράλαμπου.

Με εκτίμηση

Ο Περιφερειάρχης

Παναγιώτης Χ. Ψωμιάδης

Άξιότιμε κ. Περιφερειάρχα,

Τά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, εκπροσωπώντας τους δωρητές, συνεργάτες, φίλους και βοηθούμενους του Σωματείου μας, αισθάνονται την ανάγκη να σας ευχαριστήσουν για την στοργή και τό ενδιαφέρον σας προς τους δεινοπαθούντες αδελφούς μας.

Δι' αυτό και εύχονται ολοψύχως ο Θεός εκατονταπλασίως να αμείβει την αγάπη σας και να χαρίζει σε σας και την οικογένειά σας, περίσσεια πνευματικών και υλικών αγαθών, για να συνεχίσετε να αγωνίζεσθε με ζήλο για τό καλό τῶν δοκιμαζομένων αδελφῶν μας.

Μέ πολλή εκτίμηση

Τό Διοικητικό Συμβούλιο

ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ
ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ
ΣΩΜΑΤΕΙΟ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΗΣ: 1964

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
Τεύχ.: 11ο Έτος: 2011

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:

Φιλανθρωπικό Σωματείο
«ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ»
Α.Μ. 734 (3793)
Άποφ. Πρωτ. Θεσ/νίκης 3399/1964

ΕΔΡΑ:

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ 22
Τ.Κ. 54621 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ. FAX 2310 233548 - ΤΗΛ. 277950

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ:
ΗΛΙΑΣ ΧΑΜΑΜΤΖΟΓΛΟΥ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

1. Η. ΧΑΜΑΜΤΖΟΓΛΟΥ
2. Γ. ΚΙΟΣΣΕΣ
3. Α. ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ

Τιμή φύλλου: 1€

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

1. ΠΕΙΡΑΙΩΣ	5211 - 036427 - 751
2. ΕΘΝΙΚΗ	213/296025-73
3. ΕΜΠΟΡΙΚΗ	400/328013 - 23

Γιά τις καταθέσεις των Εισφορών και Δωρεών σας, στους παραπάνω λογαριασμούς, παρακαλούμε να μας αποστέλλετε φωτοαντίγραφο της απόδειξης κατάθεσής σας στην ταχυδρομική μας διεύθυνση:

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ 22, Τ.Κ. 54621
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

όπου επίσης μπορείτε να μας στέλνετε και ταχυδρομικές επιταγές στο όνομα του Προέδρου μας κ. ΗΛΙΑ ΧΑΜΑΜΤΖΟΓΛΟΥ, για να μπορούμε στη συνέχεια να σας αποστέλλουμε την σχετική επίσημη απόδειξη του Σωματείου μας. Ποσά άνω των 100 € συνολικά για Δωρεές, εκπίπτουν από την Έκφραση.

ΠΡΟΣΟΧΗ:

Σε περίπτωση που επιθυμείτε να δωρήσετε χρήματα από το σπίτι σας, είτε από τον χώρο της εργασίας σας, παρακαλούμε να επικοινωνείτε με τον Εισπράκτορα του Σωματείου μας κ. Ζαχαριάδη Παντελή στά τηλέφωνα:

1. 2310 945712
2. 6943 048306

Τό ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

1. ΧΑΜΑΜΤΖΟΓΛΟΥ ΗΛΙΑΣ, Πρόεδρος	τηλ. 2310-302217
2. ΚΙΟΣΣΕΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Αντιπρόεδρος	τηλ. 23920-63277
3. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, Γ. Γραμματέας	τηλ. 2310-318588
4. ΠΟΤΟΥΡΙΔΗΣ ΜΙΧΑΗΛ, Ταμίας	τηλ. 2310-311042
5. ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Μέλος	τηλ. 2310-924231
6. ΚΑΡΥΔΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ, Μέλος	τηλ. 2310-852481
7. ΚΩΤΙΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Μέλος	τηλ. 2310-922913